

BÁNYÁSZ

A Magyarországi Bánya- és Kohómunkások Gazdasági Szövetségének Hivatalos Közlönye.

Felelős szerkesztő:
CSÓKA VENDEL
Kiadó: **FAJD PÁL.**
Telefon szám: 46.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Salgótarján, Vasut-utca 4. szám.
Megjelenik minden hó 1. és 15-én.

Előfizetési ár:
1 évre 9.60 P. 1/2 évre 2.40 P.
1/2 „ 4.80 „ Egyes szám ára 40 f.

Beismerés.

A legutóbbi időben a bányatelepeken nagyhangú agitáció folyt a bányamunkásság között. Az agitáció abban az irányban folyt, hogy a magyarországi bányamunkások országos közgyűlést tartanak, amelyen az ország bányamunkásainak helyzetét vitatják meg és itt fognak határozni a helyzet megjavítása ügyében.

A bányamunkásság egy kis része a nagy hangon hirdetett agitációnak felült, a tömeg maga azonban, akit már annyiszor felültettek, nem hitt a frázisoknak és nem dült be. Ezt a nagyhangú agitációt nem azért folytatták, mintha tényleg a bányamunkásság gazdasági helyzetének a megjavítása lett volna az érdekük, hanem a teljesen szétbomlott szervezetüknek az újraépítése.

Erre irányult már az a halva született harc is, amelyet a múlt év novemberében indítottak. Azonban minden hiábavaló volt, a bomlásnak indult szervezetet nem lehetett megmenteni, csak injekcióval tartják a beteget. — Minden halálos betegségnek halál a vége, ugyanez áll az ő szervezetükre is. — Most azután megtartották a — szerintük — nagy, országos közgyűlést, ahol beigazolódtak a közmondások. A közgyűlésen elhangzottak a sirámok és beismerték azt, hogy halálos betegségben szenvednek, de remélik, hogy injekcióval lehet rajtuk segíteni. Azonban a munkásság ez alkalommal újra meggyőződött arról, hogy megint a falhoz állították őket, mert mindazok a vérmes remények, amelyeket ettől a közgyűléstől vártak szétfoszlottak és nem valósultak meg.

Kezdődött a főbába Peyer sirámaival, amelyben elismeri, hogy más szervezetekhez csatlakozott a munkásság. Felszólította a táborukban levő egy pár munkást, akiket vezetőségi tagoknak neveztek ki (természetesen csak a központban) kövessenek el mindent szervezetük újraépítése érdekében. — Utána Farkas István, a szociáldemokrata párt nevében ugyancsak szervezkedésre szólította fel a jelenlevőket, mert ő is belátja, hogy a bányamunkásság között nincs talaja a szociáldemokrata pártnak. Elismerte, hogy a bányamunkásság között a múlt időben tekintélyes számmal voltak lelkes híveik, természetesen azt elhallgatta, hogy miért maradtak el. A munkások

azonban tudják és meg is mondják. Azért mert csalódtak és megtalálták a helyes szervezeti formákat s most azt igyekeznek kiépíteni.

Az üdvözlések után reátértek a jelentésre, amelyet Fodor József terjesztett elő. Itt következett a legfőbb beismerés, ahol elismerték, hogy teljesen leapadt a taglétszámuk. Továbbá beismerték azt is, hogy a bányamunkásság a minden politikai párttól mentes gazdasági szövetséghez csatlakozott. Ezt a beismerést azután igyekezett palástolni oly formán, hogy kapuszámokat mondott be, mint taglétszámot. Azt hiszik ott, hogy a munkásság nem látja azt, mennyire hazug az az állítás, hogy 3470 tagjuk van. Azt ők maguk sem hiszik el, csak a munkássággal akarják elhitetni.

Azonban beigazolódtak az is, mennyire félrevezették nem csak a munkásságot, hanem a felsőbb fórumokat is, amikor azt kiabálták, hogy ők képviselik a bányamunkásságot. Állandóan dobolták az összes fórumok és a munkásság előtt is, hogy őket az összes bányamunkások bízták meg az érdekeik képviselésére.

A magyar bányauzemekben cirka negyvenezer munkás dolgozik, ebből kapuszámok szerint 3470 tagot számlálnak. — Ha tehát még elfogadnók is ezeket a számokat, akkor is a munkásságnak még csak a tíz százaléka sincs náluk.

Mi jögon van bátorságuk követelni azt, hogy az összmunkásság érdekeiben velük tárgyaljanak, sőt ők a többi szervezeteket teljesen ki akarják zárni a tárgyalásokból. Ez a beismerés beigazolta azután azt is, hogy a szocialista szervezetekben a szakszervezeti terror érvényesül. Ha meggyőző érvvel nem tudnak hatni a munkásságra, akkor a terrort érvényesítik.

Ez a legkiáltóbb arculcsapása az emberi jóérzésnek, — de arculcsapása a szervezeti kulturának is. A munkásság szervezetei azzal a magasztos céllal indultak, hogy a munkásság gazdasági érdekeinek védelme mellett a munkásság kulturális érzeit fejlesszék és a fejlődőtebb érteket kielégítsék.

A gazdasági szervezetek történetében ezt meg is találjuk, csak mióta az egyes szervezeteket a szocialista párt a maga részére sajátította ki, tértek át a terror útjára.

Az egész közgyűlés ebben a szellemben folyt le. Azonban már nem lehet

venni ezt a szerepet, mert nemcsak a munkások látják, hanem a felsőbb fórumok is látják már. Belátja most a kormány illetékes tényezője is és egészen bizonyos, hogy nem engedí kiséjítani a munkásság érdekképviselését azoknak, akik csak bitorolják a többséget, hanem igyekezni fog a munkásság sérelmes ügyeiben a saját hatáskörében, az érdekképviselők helyes bevonásával a munkásság javára érvényesíteni hatalmi hatáskörét.

Ha a munkásság ezen beismerés révén ezt eléri, akkor kárpótolva lesz.

Lelkiismeretlenül becsapták a pilisvörösvári bányászokat.

Olvassóink előtt, de főképpen a bányamunkásság között ismeretes, hogy a pilisvörösvári bányamunkások dermesztő téli hidegben, a szent karácsonyi ünnepek alatt folytatták le nehéz és igazán minden megpróbáltatáson felül álló harcukat, azzal a reménnyel, hogy a harc, amelyben küzdöttek, a munkásságnak anyagi eredményeket fog biztosítani.

A harcot úgy, mint minden esetben lelketlen kufárok idézték elő, nem mervén bevallani aljas szándékukat, a munkásság között azt hirdették, hogy a többi munkástársaikkal szemben lényegesen rosszabb gazdasági viszonyok között élnek. Ezen lelketlen izgatásra használták fel a jóhiszemű munkásságot és a hét hetes kemény küzdelem után odaálltak és azt mondták a munkásoknak, hogy „a sztrájk eredménye 100 százalékos, mert elérték azt, amiért harcoltak.”

Nem akarjuk a munkásság jóhiszeműségét kétségbe vonni és azoknak szívós, emberfeletti kitartását nagyrabecsüljük, de mert igaztalanok sem akarunk maradni munkástársaikkal szemben, ezért leszögezzük az álláspontunkat és megvilágítjuk a pilisvörösvári helyzetet a maga teljes valóságában.

Kétségtelen, hogy Pilisvörösváron a munkásság lakbér fejében fizetett: legénylakásban havi 1 pengőt, egy szoba-konyhás lakásban havi 4 pengőt, kétszobás lakásban havi 6 pengőt. A szénjárandóság: az egy-szoba-konyhás lakásban havi 4 q szén és 1 1/2 métermázsza fa, kétszoba-konyhás lakásban 5 q szén és 1 1/2 q fa. Ezért fizettek a munkások q-ként szénért 80 fillért, fáért 40 fillért.

Ezzel szemben a munkaadó fizette a munkások kereseti adóját, rokkantadót és egyházi adót. — Igaz az, hogy Tatabányán, amely rendszert most bevezetni kívánják,

— a munkások lényegesen magasabb szénjáromással rendelkeznek, írt ellenben nem kapnak és megjegyezzük, hogy a szénjáromás műszakteljesítéshez van kötve. A beteg műszakok azonban nem számítanak bele a teljesített műszakokba, így azután a betegállományban levő munkások szénjáromását nem élveznek. Azonkívül fizetik a kereseti-, rokkant- és egyházi adót.

Persze a pilisvörösvári munkások a szénjáromással szemben élvezett megtérítések mellett is látszólag hátrányosabb helyzetben vannak, mint a tatabányaiak, ebből a szempontból vizsgálva a helyzetet, de amikor a helyzet másik oldalát vizsgáljuk, akkor látni fogjuk, hogy tévedésen alapszik az egész. Ezt legkövetkezőbben bizonyítjuk az alábbi adataink.

Pilisvörösváron 1928-ban az átlagos vājárkereset egész évre 1926 pengő volt, míg a M. Ált.-nál Tatabányán 1749 pengő. Ez a szám tehát azt mutatja, hogy a pilisvörösvári keresetek magasabbak voltak mint a Magyar Általános Kőszénbánya keresetei, bárha ezen kereseteket műszakokra osztjuk, akkor azt látjuk, hogy a pilisvörösvári kereset átlagban Liptóaknán 6.11 p., Solymáraknán 5.88 p., ezzel szemben a M. Ált.-nál 6.41 p., itt azonban megint számszerint és a munkásság által teljesen ismeretlen tévedés áll fenn, mert a Magy. Általánosnál a teljesített vasárnapi pótműszakokat 50 százalékos felárral számolják el és az 50 százalékos hozzáadják a rendes napi műszakokhoz és ez növeli az átlagos keresetet. Míg ezzel szemben Pilisvörösváron, ahol a Magyar Általánossal szemben lényegesen több a vasárnapi pótműszakok száma, nem az 50 százalékos pótműszakdíjat kapják, hanem az 50 százalékos pótműszak helyett félműszakot írnak a rendes műszakhoz és így növekedik a műszakok száma. — Így pl. 1928-ban 28 volt a havi átlagos vājár-műszak. Volt hónap azonban, amikor az átlagos vājárműszak 30—33-at is elért.

Ha a tatabányai elszámolási rendszer szerint számoljuk a pilisvörösvári kereseteket, akkor kiderül, hogy az átlagos vājárkereset a fentemlített 6.11 p.-vel szemben 6.35 pengő a tényleges kereset. 1928. októberben pedig 6.77 pengő volt.

Itt még mindig eltérés mutatkozik a két bányászkereset között, ha azonban figyelembe vesszük, hogy Tatabányán a munkahelyen van a váltás, míg Pilisvörösváron az akna alatt, vagy pedig a ki és be szállás között történik, akkor azt látjuk, hogy a tatabányai munkásság 12 és 1/2 százalékkal hosszabb munkaidőt dolgozik, mint a pilisvörösvári munkásság.

Értesülésünk szerint a népjóléti minisztériumban lefolytatott tárgyalások alkalmával létrejött egy megegyezés, amely megegyezésnek a főpontja a tatabányai rendszer bevezetése. Úgy látjuk, hogy a tárgyaló bizottság tagjai ezen megegyezésnek, illetve a tatabányai rendszernek csak jobbik oldalát gondolja megvalósítani, tudunkal azonban a vállalat igazgatósága ragaszkodik a munkásságra hátrányos részeket is bevezetni. Már pedig szerény felfogásunk szerint nyugodt lelkiismerettel állítjuk, hogy a pilisvörösvári munkásságra nézve az új rendszer károsabb lesz a régi rendszerénél. Sőt állítjuk azt, hogy az új rendszerből a vállalat kerül ki előnyösebben. Mert hiszen 12.5 százalékos termelési többletbe jut, amelyből bőven fedezheti azt a különbözetet, amely a szén, lakár és a kereset növelésénél mutatkozik, sőt még fölöslege is marad belőle.

Ha a tárgyaló bizottság Esztergályossal az élen ilyen őszintén és becsülettel monddta volna meg a munkásságnak a tényleges helyzetet, amikor a hét-hetes sztrájk után a munkásságot munkafelvételre hívták föl, akkor megvagyunk róla győződve, hogy a pilisvörösvári munkásság másként gondolkodna az ő becsapóival szemben, mint ahogy esetleg gondolkodik ma. De nem ezt tették, hanem farizeus módra odaálltak a munkások elé és azt mondták a munkásságnak, hogy „győztetek és mint győzők büszkén felemelt fővel mehettek dolgozni.” Elhallgatták azt, ami színigazság, eltussolták a nagy sztrájk reakcióját, következményeit. Nem mondták meg, hogy a sztrájk a következtében a vállalat 30—35 vagon szénrendelést veszített el és ennek következtében 120—130 embernek mondták fel a munkát.

Alkalmunk volt beszélni, már amióta a munka folyik a munkásság egyik-másikával, sőt vezető emberével is. Amikor megmagyaráztuk, hogy mi tulajdonképpen a helyzet a sztrájk után, szinte látni lehetett azokon a szegény munkástársakon, hogy mennyire érzik ők is a nagy veszteséget, a nagy vereséget. Egyik-másik vigasztalta magát azzal, hogy hiszen egyszer próbára kellett tenni a munkásság teherbíró képességét és meg kellett leckéztetni a vállalat igazgatóságát. Igaz, úgy van. De félünk, hogy a tandíjat, még a hét-hetes veszteség után is tovább a munkásság fogja fizetni. Ha nem is azok, akik dolgoznak, hanem azok, akik kenyértelenné váltak. Hisz Pilisvörösvár az elmúlt komisz, rossz gazdasági életben sem tudta azt, hogy mik az elbocsátások és hogy milyenek az úgynevezett szanált napok. Ezt ismerik a salgótarjáni, borsodi és mondhatnók kivétel nélkül az egész ország bányamunkásai.

A munkásságnak az a feladata, ha jogait, megélhetését veszélyeztetve látja, akkor álljon oda és védje az igazát, ha kell vérrel is, de vigyázzon, mert azok az urak, a vállalatoktól szerzett adatok alapján félrevezették, azoknak nem az a céljuk, hogy a munkásság jobb gazdasági viszonyok közé kerüljön, hanem ellenkezőleg nyomort teremteni, mert a nyomorban fetregő munkásság között vélnék eredményeket elérni az életük meghosszabbítására. Igaz, hogy az igazság mindig kiszokott derülni és a pilisvörösvári munkásság, úgy mint a tatabányai és salgótarjáni fog cselekedni és azt fogják kiáltani a kétszínű vezérek felé „a becsapásból elég volt, távozz tőlem sátán.”

Biztosított fogyasztást követelnek a magyar bányák.

A magyar bányavállalatok memorandumban fordultak a kormányhoz, amelyben azt kéri, hogy az iparvállalatok köteleztesse nek kizáróan magyar szén használatára, továbbá kéri, hogy csak az a háztulajdonos kaphasson tatarozási hitelt, aki kályháját magyar szén fogyasztására alakítja át. Ugyancsak az adómentesség új házaknál hazai szén tüzelésére alkalmas berendezkedés építéséhez fűződjék. — A memorandumban hivatkoznak arra, hogy a külföldi szénbehozatal több mint tízezer munkás kenyerét veszi el.

A magyar bányavállalatok eme akciója nagyjelentőségű a bányáiparra, ugyancsak az ebben az iparban foglalkoztatott munkásságra. Mert az a több, mint tízenötmillió

métermázsa szén, ami külföldről bejön, első sorban a magyar bányamunkásság nyomorúságát fokozza.

De nem elég csak az iparvállalatokat és a háziurakat kényszeríteni a magyar szén fogyasztására, hanem a földbirtokosokat is erre kell kényszeríteni, mert ott is rengeteg külföldi szenet használnak el.

Minden állam hozott már erélyes rendelkezéseket a saját szénének a használatára érdekében, tehát a magyar államhatalomnak is komolyan hozzá kell látni a magyar szén piacának a megteremtéséhez. Meg kell nehezíteni a külföldi szén behozatalát és olyan vámokat kell állítani, hogy olyan áron tudják csak adni a külföldi szenet, hogy az ne tudjon versenyt támasztani a magyar szénnek. Azonban ezzel egyidejűleg a magyar vállalatokat is szorítani kell olyan munkabeszámításra és bérek fizetésére, amelyből a magyar bányamunkásság családját tisztességesen fenn tudja tartani.

Szükséges, hogy ne csak a vállalatok, de a munkásság is élvezze a bányáiparnak nyújtott kedvezményeket.

Ujabb trükk a bányamunkások között.

Alig egy pár hete, hogy a bányamunkásság között hirdetett frázisok összedőltek, máris újabb ostoba trükkhöz folyamodtak, a mindenki által ismert bizonyos helyről. Elszórták a bányamunkásság között, hogy a közeli napokban 8 pengő átlagos vājárkereset biztosítása iránt indítanak akciót. Nem restelik a sok ostoba kudarc után hangoztatni, hogy nekik tudomásuk van arról, hogy az könnyűszerrel el is érhető.

Úgy látszik a nem olyan régen elmúlt becsapással nem érik be ezek az urak, újabb becsapás eszközehez nyulnak. Mi azonban figyelmeztetjük munkástársainkat, legyenek óvatossak, mert ez semmi más, mint zavarkeltés akar lenni, hogy azután a zavarosban lehessen halászni.

Lapunk más helyén foglalkozunk a már megkezdődött szanálással, hát van-e egy ember a világon, akivel el lehet hitetni, hogy ilyen nehéz gazdasági viszonyok között el lehet érni azt, amiről itt szó van?

Villannyal varr Ön? — Singer-motor megkíméli önt a fáradságtól, hogy varrógépét lábbal hajtsa. Szíveskedjék valamelyik Singer fióküzletben a Singer-motor bemutatását kérni. Vételkényszer nincsen.

A betegségleyezési járulékok fizetésének újabb megállapítása.

1927. XXI t. c. alapján kiadott 6300/eln. 1928. N. M. M. rendelet értelmében a bányatársaságok tagjai által fizetendő járulékok és azokat megillető kiegészítések az alábbi táblázatot közöljük le, azzal a megjegyzéssel, hogy a jelen táblázat 1929. január hó 1-től veszi kezdetét és hogy a jelen táblázatban foglalt kiegészítések csak azokra vonatkoznak, akik 1929. évi január hó 1-én, vagy azon túl kerülnek betegállományba. Azok a tagok, akik 1928. december hó 31-én megelőző időben betegedtek meg, kiegészítésüket a régi táblázat szerint kapják.

Felhívjuk tagjaink figyelmét, hogy ezen táblázatot lehetőleg mindenki őrizze meg és kísérelje figyelemmel, hogy keresetéből levonásba hozott összegek eszerint történnek-e és hogy a kiegészítések megfelelőleg e táblázat értelmében kapják-e?

Napibérosztályok napikereset szerint	Átlagos napibér	Betegségi biztosítási járulék						A dolgozó keresetéből levonandó						A betegség első 3 napjára táppénz nem jár		
		1	2	3	4	5	heti	1	2	3	4	5	heti	T á p p é n z		
		n a p i						n a p i						60 %-os	75 %-os	
		P e n g ő						p e n g ő						A megbetegedés megkezdésétől 28 napon át	A megbetegedés megkezdésétől 32 napnál hosszabb ideig tartó betegségek esetén legfeljebb 1 évi	
		P	P e n g ő						p e n g ő						P e n g ő	
I. napibéroszt. tartoznak	P 1.—	1.—	—06	—12	—18	—24	—30	—36	—03	—06	—09	—12	—15	—18	—60	—75
II. " " " P 1.—től 2.—ig	1.50	—10	—18	—28	—36	—46	—54	—05	—09	—14	—18	—23	—27	—30	—90	1.12
III. " " " " 2.— " 3.— "	2.50	—16	—30	—46	—60	—76	—90	—08	—15	—23	—30	—38	—45	—50	1.50	1.87
IV. " " " " 3.— " 4.— "	3.50	—22	—42	—64	—84	1.06	1.26	—11	—21	—32	—42	—53	—63	—70	2.10	2.62
V. " " " " 4.— " 5.— "	4.50	—28	—54	—82	1.08	1.36	1.62	—14	—27	—41	—54	—68	—81	—90	2.70	3.37
VI. " " " " 5.— " 6.— "	5.50	—34	—66	1.—	1.32	1.66	1.98	—17	—33	—50	—66	—83	—99	—110	3.30	4.12
VII. " " " " 6.— " 7.— "	6.50	—40	—78	1.18	1.56	1.96	2.34	—20	—39	—59	—78	—98	1.17	—130	3.90	4.87
VIII. " " " " 7.— " 8.— "	7.50	—46	—90	1.36	1.80	2.26	2.70	—23	—45	—68	—90	1.13	1.35	—150	4.50	5.62
IX. " " " " 8.— " 9.— "	8.50	—52	1.02	1.54	2.04	2.56	3.06	—26	—51	—77	1.02	1.28	1.53	—170	5.10	6.37
X. " " " " 9.— " 10.— "	9.50	—58	1.14	1.72	2.28	2.86	3.42	—29	—57	—86	1.14	1.43	1.71	—190	5.70	7.12

Napibérosztály	Temetési segély	Terhességi, gyermekágyi, szoptatási segély			
		T a g o k		Családtagok	
		terhességi és gyermekágyi 6-6 hétre naponként	szoptatási 12 hétre		
		Pengő	Pengő	Pengő	
I.	30 —	1.—		Naponként P 0.60	
II.	45.—	1.50			
III.	75.—	2.50			
IV.	105.—	3.50			
V.	135.—	4.50			
VI.	165.—	5.50			
VII.	195.—	6.50			
VIII.	225.—	7.50			
IX.	255.—	8.50			
X.	285.—	9.50			

Megjegyzések.

A napibérosztályban sorozás céljából a bér-fizetési hónapban kapott javadalmazást, hozzáadva a természetbeni járandóságok egyenértékét, annyiival kell osztani, ahány napon a biztosított az illető bér-fizetési hónapban dolgozott. Ha a munkaidő a szokáshoz képest csökken és ennek folytán az üzemben, vagy üzembrészen a biztosított munkanapjainak száma a munkaviszony megszakitatlan fennállása mellett hetenként 6 napnál, illetőleg havonként 25 napnál kevesebb, az üzemben, vagy üzembrészen foglalkoztatottak napibérosztályba sorozásánál a csökkentett számú munkanapok alapján, a bér-fizetési hónapra járó javadalmazás $\frac{1}{25}$ -öd, illetve a bér-fizetési hétre eső javadalmazás $\frac{1}{6}$ -od részét kell alapul venni.

A természetbeni járandóságok egyenértéké-

nek megállapítása a 146,000—906. N. M. M. számú rendelet alapján történik, melyről a napibérosztályozási célokra az üzemetek külön körrendeletben értesítjük.

A táppénzek szempontjából a napibérosztály megváltozásának csak a változást követő 28-ik naptól kezdve van hatálya.

Ha a tag 4 héten belül ugyanazon betegségbe visszaesik, táppénzére az első megbetegedésekor érvényben volt napibérosztály az irányadó és a betegség kezdete az első megbetegedés kezdetétől számít.

Azok a betegek, akik 1929. január 1. után — négy héten belül azonos betegségben való visszaesés folytán — részesülnek táppénzben, táppénzüket a régi táblázat szerint kell elszámolni.

Ezt úgy kell értelmezni, hogy a napibérosztály változás esetén akár alacsonyabb, akár

magasabb napibérosztály szerint csak az kaphatja a táppénzt, aki a megváltozott napibérosztályban már 28 munkanapon át járulékot fizetett. Ha pedig 28 napnál rövidebb ideig volt változott napibérosztályban, akkor a változást megelőző napibérosztály szerint illetékes a táppénzre.

Családtagoknak kórházi ápolás 1 éven belül legfeljebb 4 hétig adható. Tüdőbeteg szanatóriumba családtag nem utalható.

Gyógyászati segédeszköz, melynek értéke 30 pengőt meghalad, további intézkedésig nem adható. A 30 pengőn aluli gyógyászati segédeszközöket csak 6 hónap múlva lehet ismételtén kiszolgáltatni. Kivételt képeznek azok az esetek, mikor a segédeszközök újból kiszolgáltatása a változott méreteknél fogva indokolt. Gyógyászati segédeszközt csak a társ-pénztár utalvány alapján lehet beszerezni.

Ha a tag nem társ-pénztári, vagy a társ-pénztár egyezményes orvosát veszi igénybe, — igazolt sürgős szükség esetét kivéve — az így felmerült költségeket a társ-pénztár nem téríti meg. Sürgős szükség esetében is csak a népjóléti Miniszter rendeletében megállapított összeget téríti meg a biztosítottnak. Idegen orvos által rendelt gyógyszer árát is csak igazolt sürgős esetben térítjük meg.

Fuvar-költségek címén csak a legolcsóbb közlekedési eszköz árát térítjük meg.

Addig, amíg a társ-pénztár önkormányzati szerve a minisztérium által kiadandó új alapszabály alapján megalakul, joga van a munkaadónak a választmányban magát ugyanannyi taggal képviseltetni, ahány munkásküldött van a választmányban.

Ujra rendezték a nyugdíjasok nyugbéreit.

A m. kir. munkaügyi és népjóléti miniszter a már régebben beadott kérvényeink és sürgetéseink alapján egyrészt felemeli a nyugbéreket, másrészt pedig olyan kívánságokat old meg, amely kívánságok feletle fontos és sürgősek voltak a fennálló különböző társ-pénztárak közötti kölcsönösség biztosítására. Minden további kommentár nélkül a népjóléti és munkaügyi miniszter rendeletéből az alábbi kivonatott közöljük le.

Hirdetmény.

A bányanyugbérbiztosításra vonatkozó 6100/eln. 1928. N. M. M. sz. rendeletnek a biztosítottakat érdeklő fontosabb intézkedéseiről.

I.

A m. kir. Népjóléti és Munkaügyi Miniszter Úr 6100/eln. 1928. sz. rendeletével a 4400/eln. 1926. N. M. M. sz. rendelet alapján rokkantsági, özvegyi és áranyugbérben részesülő nyugbérések részére 1928.

évi december havi nyugbérük egyszeres összegét kitevő rendkívüli segélyt állapított meg. 1929. évi január hó 1-től pedig a hivatkozott rendelet alapján megállapított rokkantsági, özvegyi és áranyugbérének 25%-os nyugbérpótlékkal való felemelését rendelte el.

A rendkívüli segélyek még a múlt év december havában minden nyugbérés részére kiutaltattak, 25%-os nyugbérpótlékok kiutalása iránti munkálatok pedig folyamatban vannak és felemelt illetményét visszamenőleg 1929. évi január 1-től 2—3 hónapon belül minden nyugbérés meg fogja kapni. Addig is, amíg a 25%-os nyugbérpótlékok utalása megtörténik, a nyugbérések a 4400/eln. 1926. N. M. M. sz. rendelet alapján eddigi élvezett nyugbérüket kapiák meg.

II.

A 6100/eln. N. M. M. sz. rendelet szabályozta a kincstári (diósgyőri és komlói) társ-pénztárak és az Országos Társadalombiztosító Intézet bányanyugbérágazata kötelekben szerzett várománynak elismerési díj fizetése nélkül való kölcsönös fenntartását is: Eszerint az Országos Társadalombiztosító Intézet bányanyugbérágazatában a váromány

fenntartása szempontjából az elismerési díjjal fenntartott hónappal egy tekintet alá esik az az idő, amelyet a biztosított a diósgyőri m. kir. Vas- és Acélgyár, illetőleg a komlói m. kir. Kőszénbányában töltött, ha ezen társ-pénztárak nyugbérágazatában:

1. nyugbérbiztosításra kötelezett tag volt;
2. biztosítását önkéntes továbbfizetéssel;
3. vagy várományát elismerési díj fizetésével fenntartotta;
4. vagy ezen üzemek társ-pénztárától nyugbérjárandóságot kapott.

Viszont a diósgyőri m. kir. Vas- és Acélgyár, illetőleg a m. kir. Kincstári Kőszénbánya komlói társ-pénztára által ellátott nyugbérbiztosításban a váromány fenntartása szempontjából az elismerési díjjal fenntartott hónappal egy tekintet alá esik az az idő, amelyet a biztosított az Országos Társadalombiztosító Intézet bányanyugbérágazatában:

1. mint biztosításra kötelezett;
2. mint biztosítását önkéntes továbbfizetéssel folytatott;
3. vagy várományát elismerési díjjal fenntartó töltötte el és a szabályszerű járulékot, illetve elismerési díjat megfizette;

Azok a biztosítottak, akiknek a társaspenztárnál 1926 december hó 31-e előtt járulékfizetéssel megszerzett idejük részben, vagy egészben azért nem volt elismerhető, mert kincstári bányánál szolgáltak, ha ezen kincstári szolgálatokat utólagos járulékfizetéssel nem is akarják beszámítani, tagsági idejüknek, a 6100/eln. 1928. N. M. M. sz. rendelet alapján való rendezését kérhetik.

IV

Az 1928. évi XL. t.-c. 40. §-a, 42. §-a és 44. §-ának 3. és 5. pontjai, továbbá a törvénynek 47. §-a, valamint az 1928. évi 6100/eln. N. M. M. sz. rendelet 6. §-a az alábbiakban szabályozta az Országos Társadalombiztosító Intézet bányanyugbérágazatában és az 1928. évi XL. törvénnyel szabályozott öregségi, rokkantsági, özvegyeségi és árvasági biztosításban szerzett várománynak elismerési díj fizetése nélkül való kölcsönös fenntartását.

Az Országos Társadalombiztosító Intézet bányanyugbérágazatában 1929 január 1-től a váromány fenntartása szempontjából az elismerési díjjal fenntartott hónappal egy tekintet alá esik az az idő, amelyet a biztosított az öregségi, rokkantsági, özvegyeségi és árvasági biztosításban:

1. mint biztosításra kötelezett,
2. mint önkéntes továbbfizetéssel biztosított,
3. vagy mint várományát elismerési díjjal fenntartó töltött és az érte fizetendő járulékot a biztosítási kötelezettség esetén kirották; önkéntes biztosítás vagy önkéntes továbbfizetéssel való biztosítás esetében pedig megfizettek, illetőleg az elismerési díjat megfizették,
4. vagy amelyet a biztosított a vonatkozó törvény 40. §-a, 42. §-a, és 47. §-ának hatálya alatt várományként megszerzett.

Viszont az 1928. évi t.-c.-vel szabályozott öregségi, rokkantsági, özvegyeségi és árvasági biztosításban a váromány épségének elbírálásánál a járulékhittel egyenlőnek minősül az az idő, mely időben a biztosított:

1. bányanyugbérbiztosításra kötelezett tag volt,
2. biztosítását önkéntes továbbfizetéssel, vagy
3. várományát elismerési díj fizetésével fenntartotta,
4. vagy bányanyugbért kapott.

V.

A 6100/eln. 1928. N. M. M. sz. rendelet alapján azok a bányamunkások, akik a bányatörvény alá eső kincstári vállalatok (diós-győri és komló) társaspenztárainál, vagy társaspenztárral nem rendelkező vállalati (nagybányai) nyugdíjintézménynél szerzett tagsági idejüket akarják utólag elismertetni, ezt az alábbi feltételek mellett elérhetik ha az elismerni kívánt időtartamra eső nyugbérbiztosítási járulékot havi $\frac{1}{2}\%$ -kal számított kamatokkal együtt megfizetik:

Elmaradt járulékfizetésük az I. csoportban havi 14 pengőt, II. csoportban havi 11 pengő 20 fillért, a III. csoportban havi 8 pengő

76 fillért, a IV. csoportban havi 5 pengő 88 fillért tartoznak fizetni.

A pótlólag befizetendő nyugbérbiztosítási járulékfizetésére az Országos Társadalombiztosító Intézet 4 évet meg nem haladó időre részletfizetési kedvezményt fog engedélyezni.

E kedvezményt csak azok a biztosított tagok vehetik igénybe, akik 1914. évi július hó 1. után eltöltött oly tagsági idejüket akarják elismertetni, amely tagsági időtartamok beszámítását 3 évet meghaladó megszakítás nem gátolja.

A békeszerződéssel elszakított területeken levő vállalati nyugdíjintézmények és kincstári bányatársaságok kötelekében töltött idő csak 1921. évi július hó 26-ig terjedő részében vehető figyelembe.

A fentebb jelzett időtartamok azonban csakis abban az esetben számítható be a várakozási időbe, ha az igénylő 1927. évi január hó 1-ével vagy ha utóbbi is, de legkésőbb 1928. évi december hó 20-ig az Országos Társadalombiztosító Intézetnél bányanyugbérbiztosításra kötelezetté vált.

A fentebb megállapított kedvezményeket igénybe kívánja venni és várakozási idejét a fentiek értelmében járulékfizetéssel akarja szaporítani, jogvesztés terhe mellett köteles igényét a szükséges adatok közlésével legkésőbb 1929. évi február hó 28-ig az Országos Társadalombiztosító Intézetnél, bármely bányatársaságnál, vagy az Országos Társadalombiztosító Intézet valamely kerületi pénztáránál bejelenteni.

Helyicsoportok hírei.

Nagymányok. A tolnai kerületi titkári iroda Nagymányokon, a Finta-féle házban van. Minden panasszal, felvilágosításért a szaktársak forduljanak Bernhard Henrik kerületi titkárhoz.

A pénztár kezelésével, tagjárulékok beszedésével és tagok felvételével id. Heim Ferenc van megbízva.

Mecsekszabolcs. Beiratások és befizetések az otthonban bármikor eszközölhetők. Az otthon naponta d. e. 8—12-ig és délután 2—10 óráig van nyitva. Könyvtárak: csütörtökön délelőtt 10—11-ig, d. u. 5—6-ig és vasárnaponként délelőtt 10—11-ig.

Pécsbányatelep. Beiratások és befizetések Dobos Kálmán pénztáros szaktársnál eszközölhetők.

Itt hívjuk fel pécsbányatelepi tagjaink figyelmét szabolcsi otthonunkra, hol könyvtár, kuglizó és rádió áll a tagok rendelkezésére. Tekintve a két telep közelségét, a pécsbányatelepi tagoknak módjában van az otthon gyakrabban igénybe venni.

Tatabánya-Felsőgallai titkárság. Hivatalos helyisége Felsőgallán Schalkhamer-féle vendéglőben van. Hivatalos órák hetenként hétfőn, szerdán és pénteken d. e. 9—12-ig és délután 2—7 óráig. Minden pa-

nasszal és felvilágosításért ide forduljanak a szaktársak.

Ajka. Szövetségünk ajkai tagjai részére a beiratkozások és tagjárulékok befizetésének kezelésével a vezetőség végleges megválasztásáig Ifj. Papp Imre szaktársat bízta meg.

Felhívjuk ajkai tagjainkat, ugyancsak az ajkai munkásságot, hogy jelentkezzenek Papp szaktársnál beiratkozás, illetve a tagjárulékok pontos befizetése céljából. Ugyancsak az esetleges panaszokkal is oda forduljanak.

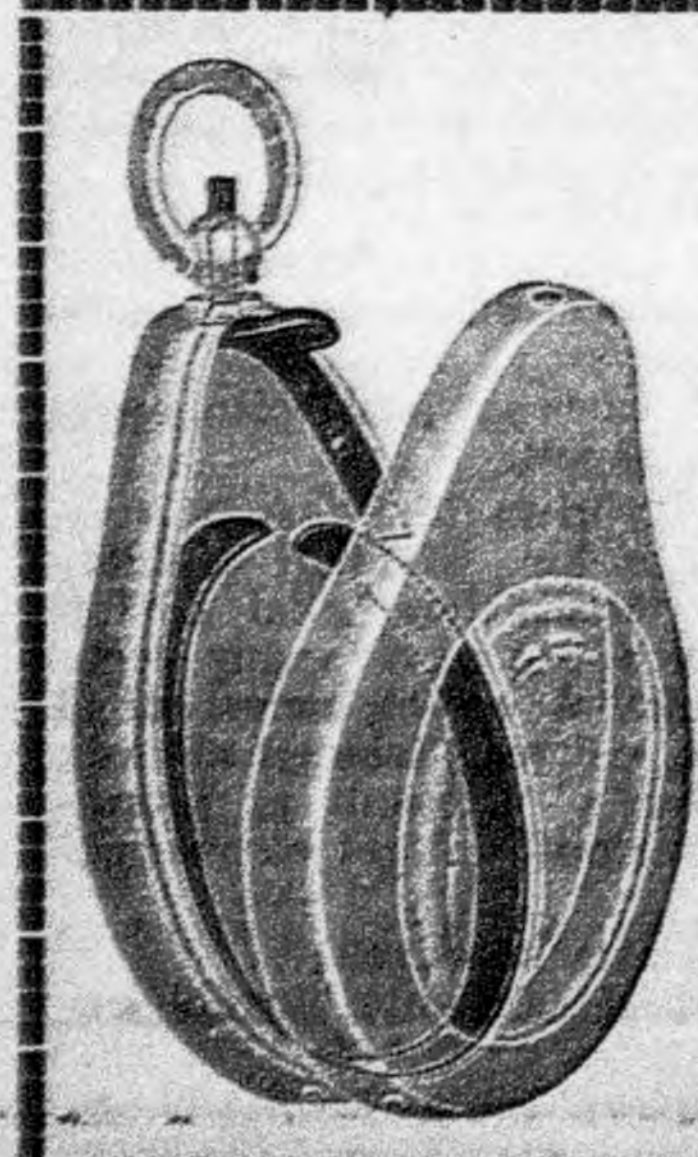
Ha anyagi gondjai vannak, vagy ha jövedelme nem futja mindenre, keresetét

OKRÓL OKRA

növelheti, ha könyveink terjesztésére vállalkozik.

Mi ugyanis megtanítjuk, hogyan kell eladni könyveket részletfizetésre. A mi kiadványaink mind márkás, irodalmi művek, amelyeknek terjesztésével tehát tisztességes megélhetést vagy minden esetre szép mellékjövödelmet biztosíthat magának. Még ma írjon díjtalan ismertető nyomtatványokért, amelyeket szívesen megküld a

PALLADIS
könyvosztálya
Budapest, V., Alkotmány-u. 4.

HEIM FERENC

ÓRÁS ÉS ÉKSZERÉSZ
NAGYMÁNYOK — Tolnamegye.

Bányászok figyelmébe!

Az óráját megóvhatja minden portól és ütődéstől, ha ilyen nikkelacélból készült pormentesen záródó tokot használ. Nem rozsdásodik és patent zárral van ellátva. — Kapható minden nagyságban. — Ára 1.60 P. Postai rendelésnél csomagolás ingyen. — Megrendelhető:

Heim Ferenc órás és ékszerész
Nagymányok. — Tolnamegye.

SINGER
varrógép

RÉG BEVÁLT JÓ MINŐSÉGBEN

Kedvező fizetési feltételek

SINGER VARRÓGÉP
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Salgótarjánban,
Fő-utca 75. szám. alatt
a róm. kath. templommal szemben.